

عنوان مقاله:

دیپلماسی عمرانی مهندسی، راهی برای نزدیکی ملت ها با بررسی موردی پروژه تونل استقلال کشور تاجیکستان

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و سومین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

علی اکبر صابری - دانشجوی دکترای عمران مدیریت ساخت

خلاصه مقاله:

دیپلماسی یا روابط دیپلماتیک به معنای طراحی و اجرای راهکارهای مختلف برای ارتباط میان کشورها، سازمانها و ارگانهای بین المللی است، دانش دیپلماسی دارای نکات و ظرایف بیشماری است و هر کشور بتواند از این هنر و پتانسیل عظیم و کارآمد بهره مند گشته و از آن استفاده مطلوب برد، در عرصه های ملی، منطقه ای و بین المللی تاثیرگذارتر، شکوفاتر و موفق تر خواهد بود. روش های ساده و پیچیده متعددی وجود دارد که مردان و زنان وادی سیاست با تسلط بر آن میکوشند بازیهای گوناگون جهانی را به نفع خویش رقم زنند، در میان راه ها و مهارتهای سیاسیون، استمساک به ارتباطات تاریخی، فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی، دینی و مانند آن امری جا افتاده و معمول و به قدمت تاریخ است که به تناسب و اقتضای ایجاد یا تقویت روابط، مورد استفاده قرار میگیرند. صرف نظر از میزان اثرگذاری هر یک از عوامل پیوندساز مذکور و حتی سایر پلهای ارتباطی که مردم عام کاملا از آن بی اطلاع و بی خبر بوده و هستند، یکی از بهترین مدلهای نزدیکی دولتها و ملتها، دیپلماسی عمرانی مهندسی است، که با اجرای طرحهای عمرانی در کشوری دیگر محقق میگردد. این روش که در بسیاری از نقاط دنیا و با اجرای طرحها و پروژه های مشترک عمرانی دو یا چند جانبه کشورها تجربه شده است، از عوامل نزدیکی کشورها و مهمتر از آن همبستگی ملت ها محسوب می شوند. یکی از این پروژه ها، پروژه مهم و استراتژیک تونل استقلال تاجیکستان است، که به علت نقش پر رنگ ایران در احداث آن، سبب تعمیق بیش از پیش روابط دو ملت بزرگ و فرهیخته ایران و تاجیکستان شده است.

کلمات کلیدی:

دیپلماسی عمرانی مهندسی، تونل استقلال، تاجیکستان، اقتدار مهندسی ایران، تعمیق روابط ملتها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1407732>

